

Kurmeeta koneessa

Lentokoneessa pitää syödä. Lyhyelläkin matkalla. Ja ryystää erilaisia pirtelöitä. Tämä kaikki pohjautuu tietysti ideaan, että lentokoneessa tarjoiltavat palvelut ovat ilmaisia.

No, löytyy lentokoneiden tarjoilulle tietysti muitakin perusteita. Yksi sellainen on, vaikkei sitä tunnustetakaan, että lentokoneessa ihmisiä pelottaa. Pelkoa ja jännitystä voi karkottaa tekemällä jotain. Ja kieltämättä, kyllä pienet konjakit pitävätkin pelkoa piilossa.

Monet yhtiöt ovat lopettaneet tyystin tarjoilun. Tai saa jotain pientä, jos maksaa. Ei sellainenkaan oikein mukavalta tunnu.

Oma lentoyhtiömme porskuttaa mukavasti idän imussa. Pahin kilpailija takoo tappiota. Lentokaluston hankinta ei ole oikein osunut nappiin, ja eri ryhmät lakkoilevat tuon tuosta.

On uumoiltu, että Finnairin pitäisi ostaa SAS, käyttää kelvolliset osat ja myydä muut lihoiksi. Kysyttäessä joltakin pomolta kiinnostusta, vastaus kuului. Ei, mitä me tekisimme ongelmallisella yhtiöllä ja 32 ammattiliitolla.

Nykyisin koneet lentävät entistä täydempinä. Turistiluokassa ei juuri kyynärpäätilaa ole. Sitkeän pihvin leikkaaminen tylsillä muovileluilla on tuskallista. Ja pikkupöydällä pitäisi saada vielä pysymään pystyssä lasit ja kupposet. Siinä vähän rapatessa roiskii.

Vaikka koneen etuosassa onkin enemmän tilaa, on todella kornia, että paistinkääntäjien seura Chaîne des Rotisseurs on myöntänyt lentokoneisiin plakaattejaan. Vaikka olisikin väljemmät olot, on siitä hommasta kurmee kaukana.

Kansallinen lentoyhtiömme kyseli juuri uskollisilta asiakkaitaan lentoaterioista. Kysely oli aika lyhyt, ja siinä udeltiin aamiaisesta, lounaasta ja päivällisestä sekä jotain yleistä mielipidettä mauista, määristä ja esille panoista.

Vastasin tietysti kyselyyn semminkin, kun oikein vastanneille luvattiin muhkeita arpajaispalkintoja. Kirjoitin jokaiseen kohtaan, että lentokoneessa mieliruokani on pienet prinssibratwurst-makkarat ja jotain pikku lisuketta. Ei kokkeliä, ei kalaa, ei kanaa, ei lihapullia, ei spagettia, eikä pihvejä. Ja leivät, ravintorasvat ja karkitkin voi unohtaa.

Perustelin vastaukseni myös huolellisesti. Lentokoneruonan pitää olla sellaista, että sen voi popsia yhdellä kädellä vain haarukkaa käyttäen suuhunsa. Silloin ei roisku rinnoille eikä tarvitse tönä vieruskaveria. Saas nähdä, osuuko näillä arpajaisvoitto kohdalle.

Yksi arpajaisvoitto jo tuli. Pari päivää vastaukseni jälkeen työpaikkamme kanttiinissa tarjottiin hieno lounas. Kevyesti paistettuja prinssibratwurstreja, hyvää perunaa ja vihanneksia! Ja ohjeen mukaan sai ottaa 15 kappaletta!

Ah autuutta.

pajen